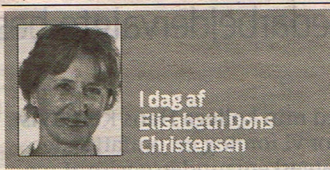

alt, hvad der bare lug-

I dag af
Elisabeth Dons
Christensen

Født 1944

Cand. mag i historie og kristendoms-
kundskab 1973; cand. theol. 1993.

Fra 1. december 2003 biskop over Ribe
Stift. Formand for Værdi-
kommissionen.

I 2005 udgivet bogen: "Det sårbare
Samliv" (Rosinante).

**7 om en søndag bliver skrevet
på skift af:** Claus Bryld, Emilia van
Hauen, Søren Pind, Elisabeth
Dons Christensen, Bente Troense,
Jens Peter Christensen og Lone
Nørgaard.

delsbyer Tønder, Varde, Tarm-
Skjern og Ringkøbing lider også.
Og på hele den lange hovedvej 11,
som er den gamle stuedriversvej
fra Nord- og Vestjyllands rige eng-
og marskgræsninger til Hamborg,
vidner "Til salg-skiltene" og de la-
genklædte vinduer om den triste
kendsgerning, at »her dør vi bare

Det er de 312.000 mennesker og
dem alene, der (igen en gang imel-
lem sammen med de almennyttige
fonde, vi ikke kan undvære her)
betaler vedligeholdelsen af alle de
221 kirker, hvoraf de allerfleste er
middelalderkirker.

Det er menighedsråd, der sam-
men med de lokale foreninger hol-
der sammen på de sidste rester af
fællesskab i lokalsamfundene. Det
er seje lokalfolk, der er gået imod
utallige skolelukninger og opretter
friskoler, hvor der mærkværdigvis
ikke er store problemer med at in-
kludere alle børn i den fælles skole
og undervisningsdag. Det er her,
der arbejdes med landsbyudvik-
ling. Det er her, man kan blive
årets landsby, fordi man simpelt-
hen sætter alle sejl til, for at det
skal være attraktivt at bo i fred og
ro og fællesskab i mindre sam-
fund. Men det er også klart, at
"den sociale kapital" også her li-
der. Rent ud sagt: Hvor er den
langsigtede politiske bevågenhed?

Hvor er den egnsudviklingsstøt-
te, der i 1970'erne f.eks. gav os den
flotteste skosucces, Danmark har
set, Ecco, i Bredebro?

Hvor er den politiske vilje til at
give statslån til gode huse i et om-
råde, hvor kreditforeningerne
åbenbart ikke tør satse?

Hvor er nedrivningspuljen, så
det ikke skal minde os om DDR fra
før 1989, når vi kører gennem
landskabet?

Og hvor er den politiske vilje til
at indse, at politikerne ved deres
centraliseringsreformer har gjort
ondt værre, og at der derfor også
må tænkes i at genetablere attrak-
tive offentlige arbejdspladser? Og
så den slags, hvor der er mulighed
for, at to højtuddannede ægtefæl-
ler begge kan få også ledende stil-
linger i rimelig nærhed af hinan-
den?

Det taler så meget om folkets